

שימו לב אל הנשמה

תזריע-מצורע ניסן התשע"ח

דיבורים מתוך הדיסק 'אהבה שאינה תלויה בדבר' מפי הרה"ג עופר ארז

פסח, ספירת העומר וחג השבועות אחרי כמה שעות, ימים או חודשים

האור הזה לא נמשך כל הזמן. אם זה היה נשאר אצלנו כל הזמן אז בעצם לא היה לנו עבודה כי הכל הקב"ה היה עושה, אבל הקב"ה רוצה שאנחנו נצא ממצרים בכוח עצמנו, הוא רוצה מאתנו את ההשתדלות שלנו ואת העבודה שלנו, לכן מה קורה? אדם היה במציאות מסוימת והוא ברח והשתחרר ממנה, אחרי כמה שעות, כמה ימים או כמה חודשים, כל אחד לפי התיקון הפרטי והמיוחד שלו, הקב"ה לוקח ממנו את האור הזה, לכן אומר רבינו האר"י הקדוש שבנ"י יצאו ממצרים בכוח הארה ניסית, זה היה אור מאוד גבוה של נס, כל עמ"י רץ אחרי עמוד הענן שזה התגלות השכינה.

לחזור לניסיונות ולקשיים

אומר רבינו האר"י שההארה הזאת החזיקה אצל עמ"י 24 שעות, איך שיצא היום טוב של פסח האור הזה הסתלק. כשהאור הזה מסתלק פתאום אנחנו חוזרים לצמצומים, לניסיונות ולקשיים. עד מעט האור הזה ילך ופתאום אתה חוזר למצרים ולמיצרים, אבל אם זה היה אותו דבר כמו שזה היה לפני היציאה אז לכאורה לא הרווחנו שום דבר, מסביר רבינו האר"י הקדוש שאמנם האור הסתלק אבל נשאר בתוך לב האדם זיכרון ('רשימו'), נשאר לנו רושם של האור הזה ואז מתחילה המלחמה וההתמודדות של האדם. עיקר העבודה וההשתדלות שלנו זה בשעה שהאור מסתלק. בדור שלנו רואים שכל בעל תשובה זה יציאה ממצרים שזה המיצרים - אף אחד בעולם לא יכול להוציא את עצמו בכוח עצמו מהמקום שבו הוא היה נמצא, זה היה סיעתא דשמיא, אור ירד על האדם ופתאום ברגע אחד אדם משנה את כל החיים שלו ורץ קדימה והוא בכלל לא מבין איך אחרים לא רצים קדימה, אבל אחרי כמה זמן זה פתאום מסתלק ואז מתחילה העבודה של האדם, כי עד אותו רגע זה לא אנחנו עשינו את זה אלא הקב"ה עשה את זה אבל בגלל שהקב"ה רוצה את העבודה שלנו האור הזה מסתלק ואז מתחילה המלחמה של היצר הרע אתנו, אבל יש הבדל מהותי בין המצב שלנו לפני האור הזה לבין המצב עכשיו.

בפסח כל אחד קיבל מתנות רוחניות

ההבדל הוא שיש לנו עכשיו בתוך הלב חקיקה ורושם מהאור הזה והוא נותן לנו את הכוח להילחם ולהתמודד כנגד היצר הרע וזה נקרא ימי ספירת העומר. בפסח כל אחד קיבל מתנות רוחניות אבל עכשיו המתנות הסתלקו וחזרנו לימי החול ולימי השגרה שלנו ועכשיו מתחילה המלחמה. היצר הרע הלך לנוח בפסח ועכשיו הוא מתחיל לחזור אלינו וזה נקרא ימי ספירת העומר. כשבית המקדש היה קיים היתה מצווה ביום הראשון של חול המועד של פסח, היו מביאים קורבן של עומר (עומר זה מידה מסוימת), וזאת היתה מנחה משעורים. כידוע שעורים זה מאכל בהמה

בעזרת השם נלמד קצת את העניין של ימי ספירת העומר ונתבונן קצת בעומק הדבר מה המשמעות של הימים האלה - רבינו האר"י הקדוש אומר שהימים האלה משפיעים על כל המהלך של האדם במשך כל השנה. יש שלושה זמנים שאנחנו נמצאים בתוכם והזמנים האלה זה מהלך כללי בחיים של האדם. השלושה זמנים שזה שלושה מצבים זה פסח, ספירת העומר וחג השבועות, למעשה השלושה שלבים האלו מלווים אותנו כל ימי חיינו. ההתחלה זה פסח, העניין של פסח זה יציאת מצרים ורבינו האר"י הקדוש כותב שמצרים זה מלשון מיצרים..

נמצאים ב50 שערי טומאה

כל אחד מאתנו בבחינה שלו נמצא במצרים, הנפש נמצאת במיצרים. מיצרים זה גבולות של היצר הרע, לכל אחד מאתנו יש בחינה שהוא נמצא בתוך היצר הרע. אומר רבינו האר"י הקדוש שאדם לא יכול לצאת בכוח עצמו בשום פנים ואופן ממיצרי היצר הרע. כשאדם נמצא בתוך מציאות שהוא קשור עם היצר הרע, אין לו את הכוח הרוחני והפנימי להשתחרר מהיצר הרע. ליצר הרע יש כוח גדול מאוד והכוח הזה זה מה שחז"ל קוראים לו 'שערי-טומאה'. עמ"י היה נמצא במ"ט שערי טומאה במצרים והיום אנחנו נמצאים בחמישים שערי טומאה כל אחד לפי הבחינה שלו. שערי טומאה זה מידת התקשרות של הנפש עם תאוות העולם הזה ומידות לא טובות. ככל שיש לאדם יותר תאוות והוא יותר קשור עם העולם הזה, הנפש מתקשרת עם התאוות ועם מציאות העולם הזה ואדם לא יכול להתגבר על זה ולשחרר את הנפש. אף-אחד, מהגדול ביותר ועד הקטן ביותר לא יכול לנתק את עצמו מהמקומות שבו הוא נמצא וגם הקב"ה יודע שאנחנו לא יכולים להתנתק וזה נקרא הסוד של יציאת מצרים. הסוד של יציאת מצרים זה שהקב"ה נותן סיעתא דשמיא מיוחדת ואז אור רוחני מיוחד יורד על האדם, לכן רבינו אמר לנו אין שום ייאוש בעולם כלל

יש מהלך כזה שלא בא מכוח האדם

אדם מתיימש בגלל שהוא אומר: הרבה פעמים ניסיתי אבל אני לא יכול, אני לא מסוגל בשום פנים להיפרד מהמציאות שאני קשור אליה, אז רבינו אומר אל תתיימש מכיוון שיש מהלך כזה שזה לא בא מכוח האדם. מעצמך אתה יכול להתיימש אבל אל תתיימש מהרחמים של הקב"ה כי יש כזאת בחינה שהקב"ה מוריד אור רוחני מאוד-מאוד וגדול ובכוח האור הזה אדם בורח מהמיצרים שלו וזה נקרא האור והסיעתא דשמיא של פסח ויציאת מצרים. אומר ר' נתן בליקוטי הלכות שכל אחד מאתנו נמצא במצרים הפרטית שלו שזה המיצרים ומדי פעם בפעם יש סיעתא דשמיא מיוחדת ופתאום יורד אור על האדם והקב"ה מוציא אותנו ממצרים..

..מעצמך אתה יכול להתיימש אבל אל תתיימש מהרחמים של הקב"ה כי יש כזאת בחינה שהקב"ה מוריד אור רוחני מאוד-מאוד גבוה וגדול ובכוח האור הזה אדם בורח מהמיצרים שלו וזה נקרא האור והסיעתא דשמיא של פסח ויציאת מצרים..

הדלקת נרות צאת השבת	רבינו תם	י-ם	18:51	19:43	20:32
ת"א	18:49	19:41	20:29		
חיפה	18:51	19:43	20:31		
באר שבע	18:50	19:42	20:30		
*לנוהגים 40 דקות: 18:31 הזמנים עפ"י לוח 'אור החיים'					

להניף ולהעלות את המידות והתאוות אחרי כל מה שקרה ר' עקיבא ירד לדרום

אומר רבינו האר"י הקדוש שר' עקיבא היה נשמה מאוד-מאוד גבוהה וכל התורה שבע"פ התגלתה דרך ר' עקיבא, כל המשנה, גמרא, מדרשים והזוהר הקדוש - הכל זה מר' עקיבא. כל מי שכתב את הגמרות, את המדרשים ואת הזוהר, כולם היו תלמידי ר' עקיבא. בגלל שר' עקיבא היה צריך לגלות כזה אור גדול של תורה בעולם, לכן היה לתלמידים שלו ניסיון להיות הכלים ולהיות מוכנים וראויים לתורה של ר' עקיבא. זה לא שהם לא עשו צדקה או חסד בגשמיות אחד עם השני, אלא זה היה יותר זה שלא אכפת להם מהרוחניות של השני ובגלל הנקודה הזאת היה עליהם את כל ההקפדה ואת כל הדין - פה רואים את הגדולה של ר' עקיבא, כל המפעל חיים של ר' עקיבא התרסק בחודש אחד, כל התלמידים שלו מתו תוך 30 יום, זה תקופה מאוד קצרה, כמעט אלף הלוויות של תלמידים שלו כל יום - פה רואים מה זה כוח של אמונה וכוח של התקשרות של נשמה של צדיק עם הקב"ה - אומרת הגמרא שאחרי כל הסיפור הזה ר' עקיבא ירד לדרום ושנה לרבותינו שבדרום את כל התורה כולה..

להתחיל ללמד מחדש את כל התורה כולה

רבותינו שבדרום זה חמשה תלמידים: ר' מאיר, ר' יהודה, ר' יוסי, ר' אלעזר ור' שמעון בר-יוחאי. אומרת הגמרא שר' עקיבא ישב איתם והעביר להם את כל התורה כולה. פה מתעוררת שאלה גדולה מאוד: מאיפה יש לר' עקיבא את הכוחות נפשיים והרוחניים לעשות כזה דבר, להתגבר על המשבר הגדול הזה וללכת ללמד את התלמידים שלו? רק אדם שמחובר לגמרי עם הקב"ה יכול להגיע לכזה כוחות נפשיים. ר' עקיבא היה חי את מציאות השם, כל כולו בדבקות בתורה ובאמונה לכן היה לו את הכוח הזה לרדת לדרום וללמד את כל התורה לחמשה תלמידים שלו. רבינו האר"י הקדוש אומר חידוש על הדבר הזה שר' עקיבא זכה לזה בזכות רחל אשתו. ר' עקיבא בעצמו לא ידע מי הוא, הוא היה רועה צאן שעד גיל 40 לא למד חומש

רוצה ללמוד אבל מתבייש

אומרת הגמרא דבר מאוד מעניין, ר' עקיבא היה רועה צאן אצל אחד מהעשירים הכי גדולים בישראל, כלבא שבוע, קראו לו כך מכיוון שכל מי שנכנס אצלו רעב ככלב היה יוצא שבע כבן אדם. לכלבא שבוע היתה בת שקראו לה רחל. רחל ראתה את ר' עקיבא והיא ראתה בו מידה אחת, צניעות. היא ראתה שיש לו איזה נקודה של קדושה מאוד מאוד פנימית, ר' עקיבא בעצמו לא ידע את זה. היא באה אליו ואמרה לו: אתה רוצה להתחתן איתי? בתנאי אחד

שאחרי שאנחנו מתחתנים אתה הולך ללמוד תורה. הם התחתנו ור' עקיבא אמר לה: אני רוצה ללמוד תורה אבל אני מתבייש. זה לא כמו היום שיש ישיבות של בעלי תשובה וכל אחד יכול להכנס בכל גיל לשבת וללמוד עם מישהו. פעם זה לא היה כך, בשביל ללמוד תורה ר' עקיבא היה צריך ללכת ללמוד תורה עם ילדים קטנים

ביום השלישי אתה כבר תהיה חלק מהנוף

רחל היתה חכמה, היא לקחה חמור ובנתה ערוגה על הגב שלו ושתלה שם פרחים. היא לקחה את החמור והתחילה לטייל בשוק - כולם הסתכלו לראות איזה מין דבר זה: אישה באה לשוק עם חמור וערוגה של פרחים על גב החמור - רחל לא התרגשה, היא עשתה כמה סיבובים וחזרה הביתה. למחרת היא עוד פעם לקחה את החמור ועשתה אותו עוד כמה סיבובים - ביום הראשון כולם קמו לראות מה זה החמור הזה, היום כבר לא קמו אלא רק הסתכלו. ביום השלישי אף אחד לא הסתכל, כולם כבר התרגלו - היא חזרה הביתה ואמרה לר' עקיבא: ראית? ביום השלישי אף אחד כבר לא הסתכל, תלך ללמוד תורה עם הילדים, ביום הראשון כולם יסתכלו אבל ביום השלישי כולם ישכחו ואתה כבר תהיה חלק מהנוף. ר' עקיבא הלך ללמוד תורה 12 שנה. החידוש הגדול שר' עקיבא בעצמו לא ידע מי הוא: שורש כל התורה שבע"פ..

עכשיו אנחנו מתקנים את הבהמיות. הבהמיות זה שאנחנו רחוקים מהקב"ה. כתוב בתורה 'וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה' - אומרת הגמרא שעומר התנופה זה להניף ולהעלות את כל המידות ואת כל התאוות לאמונה ולהקב"ה, להתחיל לחבר את המציאות שבה אנחנו נמצאים וחיים עם הקב"ה וזה הימים האלה, לכן בספירת העומר יש קטנות, זה נקרא ימי קטנות וימי דין, וכל אחד במקום שבו הוא נמצא פתאום עובר איזה קטנות - אדם הולך לישון בלילה עם הרגשה הכי טובה, פתאום הוא יקום בבוקר והוא לא ידע בכלל איפה הוא נמצא, פתאום הוא ירגיש שלקחו לו את הכל - זה הימים האלה ואנחנו צריכים לתקן אותם..

מה שהיה בפסח לא הלך לאיבוד...!

ברגע שאנחנו מתקנים ועושים את העבודה של הימים האלה, אז אנחנו זוכים להגיע לחג שבועות. חג שבועות זה קבלת התורה - הקב"ה נותן לנו את התורה, הכוונה שהקב"ה נותן לאדם מדרגה חדשה, עכשיו זה כבר לא יאבד מהאדם, עכשיו זה כבר יהיה קניין בתוך האדם. מה שהיה בפסח לא הלך לאיבוד, זה עלה למעלה והשאיר רק את הרושם שלו. מה שמקבלים בחג שבועות כבר לא מסתלק מהאדם מכיוון שפסח זה היה מתנה ושבועות זה אחרי העבודה וההשתדלות שלנו. כל פעם שאדם משתדל והוא מקבל ברוחניות זה כבר לא הולך לאיבוד. פסח זה האור של המתנה וספירת העומר זה הימים שבהם אנחנו צריכים לעבוד. אומר רבינו האר"י הקדוש שאלו ימים של קטנות. יש זמנים בספירת העומר שפתאום אדם נופל לקטנות הדעת, פתאום הוא בצמצום וכל דבר מרגיז אותו וכל דבר מכעיס ומעצבן אותו - זה הסימן של ימי הקטנות. אומר רבינו האר"י הקדוש שיש כמה עבודות ברוחניות בימי העומר, בין אדם לחברו ובין אדם למקום. הכי חשוב בימים האלה זה בין אדם לחברו. בימים האלה באמת יש קדושה וזה כמעט כמו קדושת חול-המועד, אבל זה ימים שבאים עם דינים שנקראים גבורות לכן בימים האלה יש ניסיון מאוד-מאוד גדול של מחלוקות, כעסים והקפדות..

24,000 תלמידים ב30 יום

העבודה הראשונה של ימי העומר זה לא להקפיד. בימים האלה העניין של ההקפדה מתעורר בין אדם לחברו, אז הדבר הראשון זה להיזהר מאוד-מאוד מההקפדות. היסוד הראשון של ההמתקה והביטול של הדין בימים האלה זה לא להקפיד בין אדם לחברו, יתר על כן מי שיכול לעסוק בימים האלה בנתינה, כל אחד לפי המצב שלו ולפי המקום שלו, הכוונה לעסוק בחסד, להפוך את הדין לחסד, אם זה ברוחניות אז תעודד ותחזק את החבר ואם זה בגשמיות אתה יכול לעזור לו או לתת לו צדקה אם הוא צריך. צריך להשתדל בימים האלה לעסוק דווקא בחסד, וזה התיקון של הימים האלה מבריא העולם. לכן אומרת הגמרא במסכת יבמות דבר נורא: לר' עקיבא היו 24,000 תלמידים, וכולנו יודעים את זה שבתוך 30 יום מתו לר' עקיבא 24,000 תלמידים

בממוצע כל יום מתו 1000 תלמידים

בכל יום בממוצע חוץ משבתות מתו כמעט 1000 תלמידים של ר' עקיבא, זה דבר שאי-אפשר לתאר ובפשטות אומרת הגמרא שהסיבה שכ"כ הקפידו עליהם בשמיים זה מפני שלא נהגו כבוד זה בזה. מה הכוונה? אומרת הגמרא שבגשמיות הם היו מתכסים 6 אנשים בשמיכה אחת - אז היתה עניות מאוד גדולה, הם היו אוכלים באותה צלחת - אז מה הכוונה שלא נהגו כבוד זה בזה? אומר המדרש בשם ר' עקיבא שזה מפני שלא היו עוזרים אחד לשני בלימוד התורה, כל אחד היה מסתכל על העלייה הרוחנית שלו ולא היה מסתכל על העלייה הרוחנית של החבר. הם היו אנשים מאוד גדולים, שלא נחשוב שהם היו אנשים פשוטים. כל ההקפדה על תלמידי ר' עקיבא היתה על זה שלא היה אכפת להם מהעלייה הרוחנית של השני..

הפצה חובקת עולם
של הר"ג עופר ארז שליט"א

ofererez.co.il 02-650-29-29

לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

הצטרפו עכשיו

הצטרפו עכשיו

תלבשי בגדים חדשים ותתקשטי לכבודו על ידי החיבור שיש בינו נצא מהגלות

רשב"י זכ"ל לבטל את הגבורות ולעלות עד שורש הגבורות ששם כל הגבורות מתהפכים להיות חסדים, לכן רשב"י זכה לגלות את התורה שכל הגאולה תלויה בה: 'בהאי חיבורא יפקון מן גלותא' - בחיבור הזה (הזוהר הקדוש) יצאו מהגלות. יש פירוש נוסף לזה: בחיבור הזה שיש בנינו, באהבת ישראל שיש בנינו, נצא מהגלות. כשיש התחברות ונתינה אז הצדיקים יכולים לגלות לנו את התורה וככל שהתורה מתגלית בעולם ע"י זה יש שלום בעולם. התורה מאירה את השלום לעולם, כי כל המחלוקות וכל המריבות זה שאדם לא מסתדר עם עצמו ומפה הכל מתחיל. בשביל שיהיה שלום בין אדם לחברו צריך שאדם יקנה שלום בתוכו ואומר רבינו האר"י הקדוש שזוכים לזה ע"י התורה מכיוון שהתורה מסדרת לנו את הדעת ואת השכל לחשוב בצורה ישרה וזה נקרא שאדם מחובר עם התורה, דעת של תורה ועם האמונה

להכניס את האלף לדם ואז יוצא אדם

מצד עצמנו אנחנו תמיד רותחים, יהודי זה דמים ורתיחה. מה צריך לעשות לרתיחת דמים? להאיר בה את האות אלף שזה א-לוקות ואמונה ואז מה נעשה לדם ברגע שמאירים בו את האות אלף? אדם. אבל ברגע שאנחנו מפרידים את האלף הכוונה שאנחנו מפרידים את עצמנו מהאמונה ומהתורה נשאר בתוכנו רק דמים ורתיחה, לכן פרעה אמר למשה: מי השם אשר אשמע בקולו? פרעה הפריד את עצמו מהאמונה ומהא-לוקות ומיד קיבל את מכת דם. הפרדת את האלף אז קיבלת את מכת דם. הקב"ה ברא את האדם עם דמים ורתחים, לגוי אתה יכול לתת בירה, סרט טוב וניצחון של קבוצת הכדורגל שלו ובורן השם יש לו יישוב הדעת מאוד גדול - כל עוד יהודי לא מחובר עם האמונה ועם הקב"ה הוא לא יכול בשום פנים ואופן להגיע ליישוב הדעת ולשלווה הנפש, אין לו אפשרות, זה לא בגלל החיסרון, הפוך, זה בגלל המעלה.

יום של רחמים מאוד גדולים
הנשמה שלנו זה חלק א-לוק ממעל לכן זה כזה אור גדול בתוכנו. האמונה והתורה זה מה שהופך אותנו לבני אדם. לכן אומר רבינו האר"י הקדוש שר' שמעון בר-יוחאי נפטר בשיא הקטנות של ספירת העומר כדי להמתיק את כל הדינים של העומר. היום שבו רשב"י נפטר זה ל"ג בעומר וזה נקרא הקטנות שבקטנות של כל ספירות העומר והפטירה של רשב"י המתיקה את כל היום הזה והפכה אותו מיום של דין מאוד קשה ליום של רחמים מאוד גדולים, זה נקודה אחת בעבודה שלנו בימי העומר: להשתדל מאוד להפוך את ההקפדות לעין טובה ולחסדים, בימים האלה צריך מאוד מאוד להתרחק ממחלוקות ומריבות. יש עוד נקודה אחת בימי הספירה וזה בין אדם למקום. יש עבודה של אמונה בבחינה מיוחדת בימי ספירת העומר. אמרנו שאלה ימים של קדושה גדולה מאוד אבל בימים האלה יש גם קטנות מוחין וקטנות דעת.

מרגיש שהוא לא יכול לזוז לשום מקום
בזמני הקטנות יש מצבים שבהם אדם מרגיש חורבן בית המקדש, חורבן הבית, חורבן המשפחה, חורבן הפרנסה וחורבן הנפש, יש כאלה מצבים שאדם מרגיש שהכל חושך, אין לו שום עצה והוא לא יכול לעשות שום דבר. הוא מנסה לעשות משהו אבל הוא לא יכול כי החושך עוטף אותו מכל הצדדים. יש מצבים שאדם נמצא בכזה חושך שהוא מרגיש שהוא לא יכול לזוז לשום מקום, הוא כבול במקום שבו הוא נמצא. באמת במצב הזה אדם לא יכול לעשות שום דבר - אחד מתלמידי רבינו האר"י אומר דבר נפלא: אתה בחושך ואין לך שום עצה, תעלה לאמונה כזאת בלי שום שכל ובלי שום היגיון, תחשוב את זה ואם אתה יכול תגיד את זה בפה: אני כבר לא יכול לעשות שום דבר, אני תפוס במקום שלי בלי יכולת להרים יד ורגל אבל אני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה לא יעזוב אותי כי הקב"ה לא עוזב אף יהודי.

משה רבינו נתן את התורה שבכתב לעמ"י ור' עקיבא נתן את התורה שבע"פ לעמ"י. כל הסברות, כל הפלפולים וכל העומק של התורה, הגמרא ההלכות והחידושים - הכל זה מר' עקיבא. כזה נשמה גדולה בתורה ועד גיל ארבעים הוא בכלל לא ידע שהוא צריך ללמוד תורה - את כל זה גילתה רחל. ראיתי בשם אחד מתלמידי רבינו האר"י הקדוש חידוש נפלא מאוד על הדבר הזה: אחרי 12 שנה חזר ר' עקיבא הביתה, היו לו כבר 12,000 תלמידים. לפני שהוא נכנס הביתה הוא שמע סבא אחד שבא לבקר את רחל ואומר לה: נו רחל מה עשית? את אלמנה בחיים של בעלך. רחל אמרה לו: אם בעלי היה שומע בקולי הוא היה הולך ללמוד עוד 12 שנה. אומרת הגמרא שר' עקיבא אפילו לא נכנס הביתה, הוא שמע את זה והלך לעוד 12 שנה. אחרי 24 שנים הוא חזר עם 24,000 תלמידים. רחל היתה ענייה מאוד ומספרת הגמרא שכשר' עקיבא חזר השכנות אמרו לרחל: בעלך הוא גדול הדור, תלבשי בגדים חדשים ותתקשטי לכבודו. היא אמרה להן: לא ולא, אתן רואות את הבגדים האלה? ככה אני הולכת אליו.

רחל זאת השכינה שראתה את נשמתו..

גדול הדור הגיע אז כל העם חיכו לר' עקיבא בירושלים. רחל פרצה את כל השורות ורצה אל ר' עקיבא - הגבאים מיד רצו לסלק אותה. אמר להם ר' עקיבא: אל תסלקו אותה. התורה שלי ושלכם, שלה היא. ראיתי פירוש נפלא מאוד על זה עד כמה רחל היתה צדיקה, רחל ראתה דברים ברוח הקודש. הזמן הזה שרחל שלחה את ר' עקיבא ללמוד תורה היה זמן חורבן בית המקדש. רחל זה השכינה. השכינה ראתה שהנשמה הזאת זה הנשמה שתתקן את כל הגלות של עמ"י ותגלה את כל התורה שבע"פ לעמ"י. אומר רבינו האר"י הקדוש שבשם השם יש 12 צירופים של אותיות, הכוונה שאם אנחנו משנים את סדר האותיות אז יש 12 צירופים בשם השם. אומרים תלמידי רבינו האר"י הקדוש שרחל ראתה שהיא יכולה לעשות תיקונים עצומים ונוראים - 12 שנה ר' עקיבא תיקן 12 צירופים של שם השם וזה נקרא שהוא תיקן את מידת התפארת..

עשרים וארבע קישוטי כלה

ר' עקיבא תיקן את מידת התפארת אבל כדי לתקן את השכינה ר' עקיבא היה צריך לעשות עוד 12 צירופים של שם השם - רחל ידעה את זה. לכן רחל שזאת השכינה אמרה: אם הוא היה שומע בקולי שילך לעוד 12 שנה, בשביל לתקן עוד 12 צירופים של שם השם וכדי לתקן את סוד השכינה. אומר הזוהר הקדוש שלשכינה יש 'עשרים וארבע קישוטי כלה' ואת זה ר' עקיבא תיקן בעשרים שנים שהוא למד תורה ואז הוא העמיד את כל התורה בעמ"י, אבל אומר רבינו האר"י הקדוש שהוא גילה תורה כ"כ גבוהה וכדי לגלות כזאת תורה גבוהה התלמידים צריכים להיות ראויים לתורה הזאת

רשב"י אמר: אנו בחביבותא תלייא מלתא

איך אדם נהיה ראוי לקבל את התורה? אומר רבינו האר"י הקדוש שלא יקפיד על אף אדם בעולם. הקפדה זה פירוד בתוך הנפש של האדם, גם אם האדם לא רב עם השני, עצם העובדה שאדם מקפיד על השני נעשה פירוד בין שני אנשים. הפירודים לאו דווקא נעשים בגלוי. ברגע שאדם מקפיד בתוכו מתחיל להיות פירודים בעמ"י. ר' עקיבא ידע את זה וכל התורה שבע"פ שהוא גילה זה היה להרבות שלום בעולם והתלמידים שלו לא עסקו מספיק בחסד ובנתינה אחד עם השני לכן קרה האסון הנורא הזה - את זה תיקנו החמשה תלמידים שלו ומכל החמשה תלמידים תיקן את זה במיוחד רשב"י ותלמידיו. אומר הזוהר הקדוש ששאלו את ר' שמעון: איך אתם זוכיתם? אמר להם רשב"י: 'אנו בחביבותא תלייא מלתא', היינו מקפידים על אהבת חברים. בזכות זה זכה ר' שמעון בר יוחאי לגלות תורה שבעצם כל הגאולה תלויה בה. מידתו של רשב"י היתה גבורות ורשב"י זכה לבטל את הגבורות עד שורשם העליון..

..הפטירה של רשב"י
המתיקה את כל היום
הזה והפכה אותו מיום
של דין מאוד קשה ליום
של רחמים מאוד
גדולים, זה נקודה אחת
בעבודה שלנו בימי
העומר: להשתדל מאוד
להפוך את ההקפדות
לעין טובה ולחסדים,
בימים האלה צריך
מאוד-מאוד להתרחק
ממחלוקות ומריבות.

קו המידע
של הגה"צ הרב אליעזר בולנד שליט"א
02-5875777

זה כלל: הקב"ה לעולם לא עוזב יהודי!! אתה רואה עכשיו שהמציאות אבודה?

ברגע שאדם יורד יותר לקטנות הוא לא יכול לעשות פעולות - הקטנות זה חושך והחושך הזה מונע ממנו לעשות עכשיו מעשים. באותו רגע אתה לא יכול לעשות שום דבר? תעלה למקום שבו לא צריך לעשות שום דבר. יש מקום שהוא הכי גבוה וזה נקרא סוד הכתר ושם רק תשתוק ותחשוב מחשבה אחת: אני לא יכול לעשות שום דבר אבל אני מאמין באמונה שלימה שהקב"ה לא יעזוב אותי כי הקב"ה לא עוזב יהודי. לפני שהקב"ה ברא את העולם הוא קבע חוק וכלל: אני לא עוזב יהודי אף פעם - אח"כ הוא ברא את העולם. לפעמים אנחנו רואים שכביכול הקב"ה עזב אותנו אבל צריך לדעת שעכשיו זה תורה שהיצר הרע אומר לנו. אדם אומר: אבל אני לא רואי שהקב"ה יעזור לי - צריך לדעת שהקב"ה עוזר למי שרואי ולמי שלא רואי.

השם אוהב 'אהבה שאינה תלויה בדבר'

כתוב בספרים הקדושים שהאהבה של הקב"ה אלינו זה נקרא 'אהבה שאינה תלויה בדבר' - אם הקב"ה היה אוהב רק את הצדיקים אז זה אהבה שתלויה בדבר. אתה צדיק לכן אני אוהב אותך, אבל הקב"ה אוהב אותנו אהבה שאינה תלויה בדבר - צריך להתחזק בזה וגם אם היצר הרע בא ואומר לך: אתה לא רואי. תגיד לו: אתה צודק, אני באמת לא רואי אבל הקב"ה כ"כ אוהב אותי שהוא יושיע אותי גם כשאני לא רואי - כשאדם יגיד את הדבר הזה הוא מיד יקבל את הישועה שלו ואת זה אומר הזוהר הקדוש בפרשת בשלח שעמ"י היה על ים-סוף והיה קטרוג אמיתי ומאוד גדול על עמ"י, המלאכים אמרו להקב"ה: אתה רוצה להטביע את המצרים? הרי גם עמ"י עובדים עבודה זרה, היה קטרוג מאוד גדול על עמ"י ומשה רבינו התפלל לבטל את הקטרוג הזה. הקב"ה אמר לו: מה תצחק אלי? זה לא זמן של תפילה כי אתה לא יכול עכשיו לפעול המתקת הדין לעמ"י, הדין יותר מדי קשה. משה אמר: אם אני לא יכול לפעול אז מה אני יכול לעשות? אמר לו הקב"ה: דבר אל בני יי ונגיד להם 'אל תיראו, התיצבו וראו את ישועת השם' - מה זה אל תיראו? זה האמונה שהקב"ה יושיע אתכם גם אם אתם לא רואיים ובזכות זה שתאמינו בזה הקב"ה יושיע אתכם.

מאמין באמונה שלימה שתושיע אותי..

לפעמים אנחנו רוצים להגיע לצדיקים וזה דבר טוב וגדול, אבל לפעמים אדם לא יכול, אז אומר הזוהר הקדוש: תדע לך, אם אתה מתחזק באמונה שהקב"ה יושיע אותך גם אם אתה לא רואי כי הקב"ה מושיע כל אחד, תדע לך שזה יותר גבוה מאשר אם משה רבינו יתפלל עליך וזה מה שהקב"ה אמר למשה רבינו: אתה לא יכול להמתיק את הדין אבל אם יהיה יהודי אחד שיאמין בי שאני יעשה ניסים גם אם הם לא רואיים, אז אני אעשה להם ניסים - נחשון בן עמינדב שמע את זה ואמר: אם כך, אני נכנס לים ואני לא מפחד. המים כמעט הטביעו אותו והוא אמר: הגיעו מים עד נפש. המים הגיעו לו עד הפה ורגע אחד לפני שהמים הטביעו אותו נקדע כל הים. נחשון בן עמינדב נכנס לתוך הים באמונה שהקב"ה יעשה ניסים וישועות לעמ"י גם אם אנחנו לא רואיים. בזכות האמונה הזאת של נחשון בן עמינדב נעשו כל הניסים של קריעת ים סוף. העבודה שלנו בימים האלה היא שאם אדם רואה שהכל נחרב ואין לו פרנסה, שלום-בית, חינוך ילדים וגם עם עצמו הוא לא מסתדר והכל מתמוטט - באותו רגע תלך לישון ולפני שאתה נדדם תגיד להקב"ה: אני מאמין באמונה שלימה שאתה תושיע אותי..

רבינו שאיר לנו קופסת-גפרורים ונר

נקודה נוספת של ימי העומר זה ההתחברות וההתקשרות עם הצדיקים. רבינו ראה את כל הנשמות שצריכות לבוא לעולם ואת כל התיקונים שלהם עד ביאת משיח צדקנו, הוא ראה שפלוני ירד לכאן וזה יעבור כאן וזה יסתובב פה. רבינו ירד בתורה ובהשגה לכל המקומות האלה ובכל מקום ובכל בור שהוא עבר הוא השאיר נר עם קופסת גפרורים וסולם חבלים - עכשיו יהודי יורד לתוך בור והוא לא יודע איפה הוא נמצא, הוא 20 שנה בהלם אבל אח"כ הוא מתחיל לחפש, הוא מתחיל למשש עם הידיים ופתאום הוא רואה קופסת גפרורים, הוא מדליק את הגפרור ופתאום הוא רואה שיש כאן גם נר. הוא מדליק את הנר ופתאום הוא מתחיל לראות במקום שבו הוא נמצא - כשהוא מתחיל להאיר את הבור הוא פתאום רואה שיש כאן גם סולם חבלים ואז הוא מתחיל לעלות - רבינו גילה כזאת תורה שהוא הכין נרות עם קופסת גפרורים וסולם חבלים בכל הבורות שיש בעולם. אין בור בעולם שרבינו לא הכין שם קופסת גפרורים, נר וסולם חבלים. רבינו אמר 'אין שום יאוש בעולם כלל'..

ואז הנשמה של הצדיק מתחילה להאיר

רבינו אמר: אני יודע שאתם תיפלו לבורות ואתם תתיאשו, אני יודע שאין ייאוש בגלל שכבר הכנתי לכם שם קופת גפרורים, נר וסולם חבלים - זה סוד מאוד גדול: כשאנחנו מתחברים עם הנשמה של הצדיק אזי הנשמה של הצדיק מתחילה להאיר לנו. רבינו האר"י הקדוש כותב בספר שנקרא 'שער רוח-הקודש' בהקדמה: וחס ושלוש וחס וחלילה לחשוב שהצדיק אחרי פטירתו מפסיק מעבודתו, אלא אחרי פטירתו הוא עוסק בתיקון נשמות ישראל בתפילות, כוונות וייחודים הרבה יותר מאשר בחייו. הצדיק חי וקיים - ברגע שאנחנו מתחברים עם הצדיק אזי הצדיק מאיר לנו את הנרות האלה. בחייו הוא כבר גילה כזאת תורה להאיר לכל מקום וזה הסוד של הנרות. ברגע שאדם אומר 'הרני מקשר את עצמי' הנשמה שלו כבר מתחילה להשתנות.

אם כבר הגעת עד לכאן והתחזקת... אז למה שלא תזכה עוד יהודים??

ישמע בזינו

פיקי התחזקות ואמונה מרובי חז"י וחכמי דורנו בעניין מערכת הייסורים והוריד להתגבר עליהם

כ"פ חדש

כ"פ באמת, כל החפץ לזכות ולשופת אמיתי ולתקן ששנות המדינה, זו תהיה...

להשיג עכשיו בטלפון: 02-650-29-29 (שלוחה 1) או בנקודות המצבה

לתרומות והקדשות: 0525-39-59-85

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושרה ענמר, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עדנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, נחמן בן חנה.

לרפואת: שולמית בת גמאר, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, אודט בת מזל, נחשון בן ברכה, אהרון בן סעדה, אדל בת אורלי, אורלי בת שרה, טובה בת כחילה, סעדה בת שוליקה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, נחמן בן יעקב, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פריחה, ניסים בן חפסיבה, משה דמתי בן שמחה שגולד בכ"ח באדר ונפטר בכ"ח באדר, חיים בן ר' יעקב מורי.

לעילוי נשמת ר' שמעון הכהן בן הגאון ר' יחיאל פישל - אביו של הרה"ג הרב יהושע הכהן מחבר הספר 'כרם יהושע'.